

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ - עו"ד שני בצלאל, עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

ע"י ב"כ - עו"ד שלמה יוספסון

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר [REDACTED], [REDACTED], הוא דופא שיניים מורשה (להלן - [REDACTED] או הנקבל). במספר הזדמנויות שונות, בסוף שנת 2003 תחילת שנת 2004, תקף הנקבל את אשתו - בהיותה בהריון - היכה אותה מכות נאמנות, משך בשערותיה, טילטל אותה וגרם לה חבלות חמורות. הנקבל אף נהג לאיים על אשתו, ובין היתר אמר לה - לאחר שסירבה להתלוות אליו לבית הוריו בחג הקורבן - כי: "אם יחזור וימצא אותה בבית כעס אלוהים ירד עליה, והוא יחתוך לה את הצוואר".

ביום 24.1.04, בשעות הלילה, הפשיט הנאשם את אשתו בכוח, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה, ולאחר שפשק את רגליה, אנס אותה בכוח, למרות התנגדותה ובכייה.

פסיקת בתי המשפט

2. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד [REDACTED] ביום 12.3.04, כתב אישום לבית משפט המחוזי בת"א ([REDACTED]). לאחר שמיעת הוכחות, נוכח כפירתו באישומים, הרשיע ביהמ"ש המחוזי ביום 11.6.08 את הנאשם בעביר של אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; בשלוש עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק העונשין; ובשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

משום מה, ניתנה הכרעת הדין ע"י בית המשפט המחוזי רק בחלוף עשרים וחמישה חדשים מאז הגשת סיכומי ב"כ הצדדים.

בגזר דינו קבע בית המשפט המחוזי בזו הלשון:

"מעשיו של הנאשם הינם חמורים ומכוערים... הנאשם אנס את המתלוננת תוך התעלמות מכוערת ומשפילה מסירובה לקיים עמו יחסי מין ורמס את אדנותה לגופה... כתוצאה ממעשיו של הנאשם במתלוננת התפרק התא המשפחתי, ודווקא המתלוננת ובתם הן הסובלות מנידוי חברתי, מאז שנחשפה הפרשה" (עמ' 6 לגזר הדין).

3. לאחר ששקל את מכלול נסיבות המקרה, מזה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, מזה גזר בית המשפט על הנאשם עונש של חמש שנות מאסר, מתוכן שלוש שנים וחצי לריצוי בפועל, והיתרה על-תנאי. כמו-כן חייב ביהמ"ש את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת בסך 25,000 ש"ח.

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחה, ופסק דינו של ביהמ"ש המחוזי נותר על כנו ( ) בקשה לקיום דיון נוסף בפסק הדין של בית המשפט העליון בערעור הנ"ל – נדחתה אף היא ( ). הנקבל סיים לרצות את עונש המאסר בפועל.

דו"ח ועדת המשמעת

4. בעקבות הרשעתו של ד"ר מסארוזה בבית המשפט, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, ביום 19.11.08, קובלנה כנגדו, על כך שהתנהג בדרך שאינה הולמת רופא שיניים מורשה, לפי סעיף (1)45 לפקודת הרופאים; ועל כך שהורשע בעבירה פלילית, לפי סעיף (5)45 לפקודה.

הוועדה ציינה את חומרת התנהגותו של הנקבל ואת תוצאותיה הקשות לגבי אשתו לשעבר, ובתו. עם זאת, התחשבה הוועדה בעובדה שלאחר שקבל טיפול בעת ריצוי ענש המאסר שנגזר עליו, הוא הביע חרטה על מעשיו ונטל אחריות עליהם. הוא התגרש מאשתו הראשונה, ונשא אשה שנייה. הנקבל עבר בדיקת מסוכנות במרכז לבריאות הנפש, וסעיף המסוכנות שלו הורד בעקבותיה.

5. בדין וחשבון ציינה הוועדה כדלהלן:

"אכן, מעשיו של הנקבל חמורים, ועל כך אין חולק, אם כי קשה לנו לקבל את עמדת ב"כ הקובל לפיה, אונס של בת זוג חמור יותר ובעל משקל רב יותר לעניין המשך עיסוקו של רופא במקצועו, מאונס של חולה במסגרת טיפולית.

אולם עם כל החומרה שאנו רואים במעשיו של הנקבל... נראה לנו, כי אמצעי משמעת של ביטול רישיון הינו חמור מדי במקרה הנדון, ואמצעי המשמעת המתאים הוא התליית רישיונו" (עמוד 5 לדוח הוועדה).

לאור האמור לעיל – ולאחר שנתנה דעתה גם לפסיקה קודמת בעבירות דומות – ממליצה הוועדה בפני שר הבריאות להטיל על הנקבל עונש של התליית רישיון למשך שלוש שנים.

סמכותו של שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים הואצלה לי ביום 22.11.11, ולהלן התלטתי.

החלטה

6. סבורני, כי הוועדה שקלה אל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים בפרשה זו, הן לקולא והן לחומרא. מהצד האחד - היא נתנה דעתה לחומרה היתרה שבמעשיו של הנקבל, שתקף את אשתו, איים עליה ואנס אותה. מהצד האחר - נתנה הוועדה משקל ראוי לנסיבותיו האישיות, לעובדה שהפנים את מעשיו הקשים והתחרט עליהם, וכן התחשבה בתהליך השיקומי שעבר, ושכתוצאה ממנו פחתה מסוכנותו.

מקובלת עליי עמדת הוועדה, שהחליטה לדחות את עמדת ב"כ הקובל ולפיה, אונס ותקיפה של בת-זוג חמורים יותר ממעשים דומים המבוצעים במסגרת הטיפולית. סבורני, כי יש להתייחס דווקא לפגיעה במטופל, במסגרת יחסי רופא - מטופל, כאשר המטופל תלוי תלות כמעט מוחלטת ברופא - בחומרה יתרה.

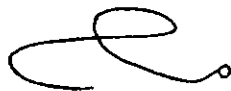
דעתי היא, כי ככל שהקשר בין הרופא לקרבן העבירה עמוק והדוק יותר - ובמיוחד במסגרת הטיפולית - כך קמה חובה מוגברת על הרופא שלא לפגוע במטופל ולהגן עליו. נראה בעיניי, כי פגיעה במטופל במסגרת הטיפולית הינה נסיבה מחמירה, דווקא ומצדיקה החמרה בענישה יותר מאשר פגיעה בקרבן מחוץ למסגרת הטיפולית - ללא קשר לעיסוק ברפואה - גם אם מדובר במסגרת התא המשפחתי (מבלי להפחית מחומרתה, כשלעצמה).

7. סוף דבר - הוועדה שקלה את נסיבות המקרה בכללותו, תוך הפעלת שיקול דעת נכון ומושכל, ואין לי אלא לאמץ את המלצתה. הנני מחליט להתלות את רשיונו של הנקבל, ד"ר [REDACTED] לעסוק ברפואת שיניים למשך שלוש (3) שנים, שתחילתן ביום 1.02.2012.

חל איסור פירסום על שמם של הנקבל ובני משפחתו, או כל פרט מזהה אחר אודותיהם.

ניתן היום 30.12.11, ד' טבת תשע"ב.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)